

Vydání
1/2024

RYBNÍČEK

ČASOPIS DOMOVA U RYBNÍKA

www.domovurybnika.cz

2. - 3. KVĚTNA 2024 | CENTRAL PARK FLORA OLOMOUC

Obsah

Obsah.....	2
Úvodní slovo	3
Historie našeho zámku	4
Pár řádků ze sociálního úseku	6
Zdravotní nebezpečí, která na nás číhají v létě. Na co si dát pozor?	9
VÍCEMĚŘICKÉ DNY	11
Pohled na sociálně zdravotní péči nejen v Domově u rybníka ve Víceměřicích	12
Propojení generací	14
Dění v Domově pro osoby se zdravotním postižením.....	15
Setkání odborné sekce aktivizačních pracovníků Domovů pro seniory a Domovů pro osoby se zdravotním postižením Olomouckého kraje	16
Výšlap na Svatý Hostýn	18
Sportovní hry Zubří.....	19
Ekonomický úsek.....	20
Nové přírůstky zoo koutku, vodní prvky a parkoviště.....	21
Psaní od srdce.....	22
Domov se zvláštním režimem v obrazech	23
Křížovka	27

Úvodní slovo

Hřejivé paprsky se nám opírají do zad a my vám přinášíme nové číslo časopisu Rybníček. Ani letos není nouze o zajímavé články, události či dokonce informace, které se každým dnem na nás valí. Sociální služby jsou krásné v tom, že nemají univerzální návod a jejich hlavní podstatou je individuální přístup. Nejen ke klientům, ale i k zaměstnancům, práci, problémům, radostem...

Čas je neúprosný, ale naprosto spravedlivý. Čas je asi jediná věc, kterou máme společnou. Všem nám plyne stejně. Zamysleli jsme se někdy nad tím, co by se stalo, kdybychom věděli, na jak dlouho tu budeme? Uměli bychom si život více užít, těšit se z maličkostí, neztrácet čas zbytečnými věcmi? Více než 90 procent věcí nemůžeme změnit, i přesto naše snahy měnit vše kolem nás nám ubírá čas, který můžeme věnovat něčemu prospěšnějšímu. Pro většinu z nás je plánování denní součástí, kterou si ani neuvědomujeme, ale ne každý má tu možnost. I když se nám to možná nezdá, tak život je velmi krátký na to, abychom ho prožívali. Právě naopak, je potřeba žít.

Hlavní podstatou sociálních služeb není to, co si možná většina z nás myslí, ale něco jiného. Zařízení sociálních služeb nejsou pouze pracoviště, kde lidé přicházejí a odcházejí, ale je zde něco víc, vyšší smysl. Můžeme říci, že úvahy častokrát sklouznou do roviny filozofie, ale úvahy o životě má každý z nás. Není důležité, zda můj kolega mě dnes pozdraví, ani to, co bude dnes v televizi, dokonce ani to, zda máme plné pořadníky žadatelů. Práce v naší oblasti je o důstojném životě, důstojném prožití času, který máme a věnujeme jej lidem, kteří to potřebují. Naše problémy, malichernosti, závist... jsou jen špičkou ledovce, který bezcílně pluje. Naše myšlenky a úvahy nám každý den předurčují nálady, kterými ovlivňujeme sebe a své okolí. Ne nadarmo se říká, že člověka formuje jeho okolí, společnost, ve které se pohybuje a sociální vazby, které utužuje.

Zamysleme se někdy nad tím, jaké to je být v zařízení sociálních služeb, alespoň na jeden den a upřímně si řekněme: Kdo si to umí opravdu představit a kdo si to jen myslí? Spousta lidí během života před něčím utíká, ale čas plyne. Vytvářejme důstojné podmínky pro život, ne ty, které si myslíme, že mají být, ale ty, které opravdu vycházejí z reálných potřeb lidí v nepříznivé životní situaci. Pokud si jednou přečtu tyto řádky, možná budu já v situaci, kdy budu potřebovat pomoc někoho jiného. Dnes si to představit neumím, ale neznamená to, že to jednoho dne nemusí nastat. Proč? Protože čas nám všem plyne stejně a nevíme, co nás čeká.

Žijme naplno, radujme se z věcí, které pro mnoho lidí nejsou samozřejmost. Vytvářejme hodnoty, které můžeme předávat dál. To jediné po nás zůstane.

*PhDr. Felipe Sánchez López, MBA, MPH
ředitel Domova u rybníka Víceměřice*

Historie našeho zámku

Jak jistě víte, nebo jste si mohli všimnout, naše organizace sídlí v budově víceměřického zámku. A jako každý zámek, tak i ten náš má bohatou historii, kterou se Vám v tomto článku pokusím přiblížit. V předminulém čísle časopisu Rybníček nám paní Blanka Novotná představila tu novější část historie, kdy sestry dominikánky převzaly zámek a zřídily zde ústav pro slabomyslné a paní Mgr. Bc. Markéta Pučánová, DiS, MBA se ve svém článku tohoto čísla věnuje vývoji sociálních služeb během historie. Co ale tomu všemu předcházelo? Jaká zde byla doba princezen a rytířů? Zdaleka ne tak pohádková, jak bychom si mohli představovat.

Vše začíná ve 13. století. Obec Víceměřice byla v té době rozdělena mezi více majitelů. Ale první písemná zmínka o obci pochází z roku 1317. No a roku 1348 začala „škatulata“, jelikož paní Herka z Víceměřic darovala pozemky Zdeňce a Čeňkovi. Následně, roku 1371, přenechal Jan z Víceměřic svůj zdejší majetek Bohuslavu z Kokor, a tak to šlo dál a dál. Jak vidíte, bylo to složité a zamotané, až se divím, že tu ten nebohý zámeček ještě stojí. Navíc byl několikrát přestavěn. Nejprve to byla tvrz, později se z ní stal barokní zámek a nakonec empírový, jak ho známe dnes.

A tak to šlo dál až po krále Ladislava. Když se to tak vezme, můžeme být rádi, že tu pracujeme až nyní, v 21. století, protože v tom 13. století se zámeček prodával i s poddanými, kteří byli bráni též jako majetek a bez svolení vrchnosti se nikdo nesměl přestěhovat a musel tam stále pracovat.

Potom už to bylo trochu klidnější, jelikož tento král Ladislav věnoval roku 1456 Víceměřice bratrům Janovi a Benediktovi z Bělkova. To zahrnovalo Víceměřice se dvorem, oborou a pustou tvrzí. Jejich rod spravoval majetek až do roku 1530.

Potom měly Víceměřice pár dalších majitelů, přes které se dostaly do rukou Václava Žalkovského ze Žalkovic. Rod Žalkovských si pak držel vlastnictví zase nějakou chvíli. Přesněji do roku 1732. Majitelé se měnili, ale stále v rámci rodu Žalkovských.

Nejznámějším členem tohoto rodu byl Jiří Protivec Žalkovský ze Žalkovic, který nechal knižně vydat umučení Jana Sarkandra. Vtipné je, že mučení se aktivně účastnil jeho příbuzný Hynek Žalkovský. Za Žalkovských byla postavena socha sv. Jana Nepomuckého u zámecké zdi, kterou si tu můžete prohlédnout dodnes.

Posledními Žalkovskými majiteli byli bratři Jiří Bedřich a Jan Milota, kteří majetek prodali 1. 7. 1732 Marii Alžbětě, vévodkyni ze Schleswig – Holštýna. To se nelíbilo Elišce Berkové ze Žerotína, která s tím ovšem u soudu nepochodila. Mimochodem soud se vedl opravdu dlouho. Zahajovala ho její matka a ukončil syn, několik let po její smrti. Že by právě ona byla naše bílá paní, která chce zpět získat svůj majetek? (Pověst o bílé paní si můžete přečíst v minulém čísle.)

Později Víceměřice zdědila Marie Terezie, kněžna z Oettingen-Spielberku, která je odkázala svým dcerám Leopoldině a Eleonoře. Majitelkou se nakonec stala Leopoldina, která svůj majetek, roku 1794, odkázala dceři Eleonoře.

A právě tady nám do dějin vstupuje slavný rod Metternichů, jelikož se Eleonora provdala za knížete Klementa Metternicha, který se stal kancléřem. Následně se k dědictví dostává Viktor, kníže Metternich a po jeho smrti vše dědí jeho sestra Leontina, hraběnka Sandorová. Jméno ale zůstává v rukou rodu Metternichů, jelikož se její dcera Paulina provdala za svého nevlastního strýce Richarda Metternicha. Poslední šlechtickou majitelkou našeho zámku se stává Žofie, kněžna z Oettingen-Spielberku, dcera Pauliny a pravnučka kancléře Metternicha.

O Paulině či Klementovi si povíme třeba příště. Měli velice zajímavý život a určitě stojí za zmínku.

V roce 1921 bylo víceměřické panství zabaveno na návrh pozemkového úřadu. 12. 7. 1924 se stává majetkem sester dominikánek. Odsud už náš příběh ale znáte.

zdroj historických informací: krasnecsko.cz, is.muni.cz

Veronika Buriánková
aktivizační úsek

Pár řádků ze sociálního úseku

Vážení čtenáři,

ráda se s vámi podělím o informace ze sociálního úseku, které přinesly první měsíce. Každoročně začátkem roku dochází k vyhodnocení dotazníkového šetření spokojenosti uživatelů, rodinných příslušníků a opatrovníků. Na jednotlivých Domovech byly pracovníky rozdány dotazníky, návratnost vyplněných dotazníků nebyla bohužel nikterak velká. Z jejich vyhodnocení vyplývá celková spokojenost s poskytovanou službou u všech uživatelů a rodinných příslušníků, kteří vyplnili a dotazník odevzdali.

V dotaznících se objevilo i pár připomínek, např., že v Domově chybí kantýna, více dochutit a zpestřit stravu či změnit otázky v dotazníku. Jedna z otázek byla směřována na dotaz, zda mají zájem rodinní příslušníci spolupracovat s pracovníky Domova (např. při realizaci volnočasových aktivit, propagaci). Převažovala spíše negativní odpověď nebo zvolili možnost občasného zapojení.

Osobně mě mrzí, že někteří dotazovaní rodinní příslušníci nesdílí ochotu spolupráce. Věřím však, že tento názor plyne pouze z vyjádření rodinných příslušníků, kteří dotazník vyplnili.

Svůj názor, připomínky, ale i výtku máte možnost sdělit na setkání obyvatel, které se pravidelně uskutečňuje pro všechny uživatele Domova.

Velmi si vážíme vašich cenných připomínek, taktéž nás zahřeje pochvala, která nám dává sílu a utvrzuje v tom, že naše práce má smysl.

Dovolte mi sdělit vám i pár statistických dat. Počet podaných žádostí na DZR a DS se rok od roku zvyšuje.

Pro přehlednost uvádím tabulku počtu podaných žádostí o poskytovanou službu.

	Podané žádosti 1. 1. - 11. 6. 2024	Z toho odmítnuté žádosti z důvodu cílové skupiny	Celkový počet evidovaných žádostí
DZR	85	5	103
DS	32	4	71
DOZP	6	2	19
CHB	3	2	2

V další tabulce je přehled počtu přijatých uživatelů od 1. 1. 2024 do 11. 6. 2024 a počet uživatelů, kteří pobytovou službu ukončili.

	Přijatí	Ukončení z důvodu úmrtí	Ukončení z důvodu odchodu do domácího prostř. či pod jinou ss
DZR	17	11	1
DS	2	3	0
DOZP	1	0	0
CHB	1	0	1

V poslední tabulce je celkový počet uživatelů, kterým Domov u rybníka poskytuje sociální službu k 11. 6. 2024.

	Počet uživatelů
DZR	72
DS	33
DOZP	94
CHB	6

V průběhu měsíců docházely pracovnice z Okresního soudu na šetření k uživatelům DOZP v rámci přezkoumání svéprávnosti. Dále u některých uživatelů z důvodu zhoršení zdravotního stavu a větší potřeby péče došlo k navýšení výše příspěvku na péči. Změna nastala i ve změně trvalého bydliště u 16 uživatelů. Z celkového počtu 205 uživatelů Domova u rybníka má trvalý pobyt v Domově 135 uživatelů.

Posledním číslem, které vám sdělím, je číslo 134. Tolik provedli od začátku tohoto roku sociální pracovníci jednání se zájemcem o sociální službu při sociálních šetřeních, ať už v jejich domácnostech či v různých nemocničních zařízeních.

Pro svou povinnou praxi při studiu si zvolili náš Domov tři studenti VOŠ Prigo Olomouc. Rádi jsme uvítali na exkurzi studenty z Fakulty zdravotnictví a sociální práce v Trnavě a studenty SOŠ Prostějov, obor ošetrovatel, kteří nás navštívili už podruhé. Prohlédli si jednotlivé Domovy, aktivizační dílny a nadšeni byli i z našich nových zvířátek. Je potěšující, že i mezi mladými lidmi se najdou tací, kteří mají touhu pomáhat a věnují se studiu tohoto oboru.

Přejeme všem krásné prožití letních dnů a příjemnou dovolenou se svými blízkými.

za kolektiv sociálního úseku Bc. Alena Skřivánková

Zdravotní nebezpečí, která na nás číhají v létě. Na co si dát pozor?

Většina z nás se obává zažívacích obtíží. Mohou se objevit také alergické reakce na nezvyklé potraviny, sluníčko nebo na poštípání hmyzem. I v letních měsících není vzácností nachlazení. Často dochází ke spáleninám kůže ze sluníčka a je riziko vzniku úpalu či úžehu.

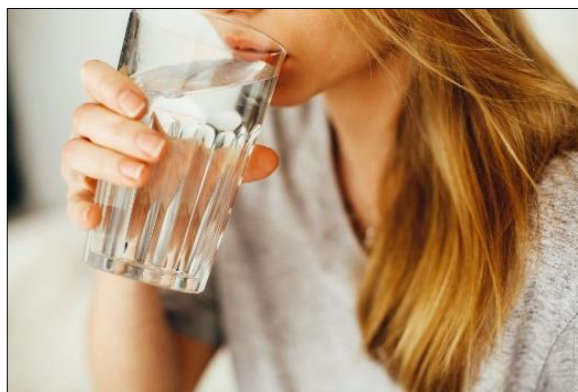
Přehřátí organismu

V tomto případě je důležité si uvědomit, že úpal a úžeh nejsou jedno a to samé onemocnění, i když si to spousta lidí stále myslí. Úpal vzniká při delším pobytu v prostředí za teploty nad 35°C a z vysoké vlhkosti vzduchu. Mezi jeho nejčastější projevy patří zmatenost, závratě, bolest hlavy, pocení, porucha vědomí a horečka.

Zásadní je hydratace, ideálně pomocí infuzí a postupné pomalé ochlazování těla. Úžeh naopak vzniká právě ze sluníčka, kdy si člověk nechrání hlavu pokrývkou či slunečníkem. I v tomto případě se může dostavit horečka, bolest hlavy, zvracení a porucha vědomí. Pokud někdo má tyto známky, umístěte postiženého do stínu, dejte mu napít, ochladte ho a zavolejte lékaře.

Dehydratace

Problémem mnoha osob je to, že jednoduše zapomínají pít, což bývá během letního období opravdu rizikové. Snažte se proto organismus pravidelně hydratovat a sledovat, kolik toho za den vypijete. Během horkého léta totiž velké množství vody přes den vypotíte. Cítit pak můžete slabost, únavu i bolesti hlavy. Optimální příjem tekutin je cca 0,3 litru na 10 kilogramů hmotnosti. Během letních dnů můžete tento denní příjem zdvojnásobit. Pozor si ale dávejte na větší množství, než je 6 litrů denně. Pak příliš zatěžíme ledviny, které takové množství nestíhají. V těle nám pak může klesnout hladina sodíku a draslíku, což je velmi nežádoucí stav. Kromě ledvin pak trpí i srdce, a tím celý organismus. Mezi nedoporučovanější druhy pití v létě se řadí čistá voda a bylinné, černé a zelené čaje, které jsou jen minimálně oslazené. Vyhýbejte se příliš sladkým nápojům, jako jsou cola, ovocné nektary a džusy, přeslazené ledové limonády nebo ovocná piva.

Zažívací obtíže

Nejčastěji se asi jedná o infekční onemocnění zažívacího traktu, ať už virové nebo bakteriální. Zažívací potíže však mohou být spojeny také s nezvyklou, pro nás hůře stravitelnou stravou, a mohou být způsobeny i již zmíněným přehřátím. Obecně se doporučuje jíst častěji. Čtyři až šest menších porcí za den je pro tělo přínosnější než třikrát denně dvojnásobná porce. Zvýšenou pozornost je potřeba věnovat také rychlejší káznosti některých potravin ve vyšších teplotách.

Spálení od slunce

Důležitá je prevence. Používejte ochranné krémy. Mnoho z nás si myslí, že je potřeba používat opalovací krém pouze v době, kdy svítí sluníčko. Jakmile je zataženo, máme pocit, že se stejně nemůžeme opálit, tak na co jím plýtvat. Jenže to je omyl. Spálení od slunce se typicky projevuje zarudnutím, napětím a bolestivostí pokožky. Někdy dochází také ke vzniku vodnatých puchýřů. Pokud jste se spálili, je důležité, abyste své kůži poskytli první pomoc. Svou popálenou pokožku co nejdříve zchlaďte. První pomocí je pro vás studená voda ve sprše, která vám uleví a zmírní bolest. Na popálenou kůži následně naneste chladivé obklady. Důležitá je vnější hydratace pokožky. Rovnoměrně ji namažte speciálními krémy po opalování, které popálenou kůži hydratují, zklidní a regenerují. Bezprostředně po popálení od slunce jsou pro vás nejlepší krémy po opalování.

Klíšťata či bodnutí hmyzem

Obranou je adekvátní oblečení (dlouhé nohavice, rukávy apod.), kontrola kůže po příchodu zvenku a užívání repelentů. Doporučuje se očkování proti klíšťové encefalitidě. Kůži můžeme následně ošetřit lokální dezinfekcí, antibiotickou masťou a lokálními antihistaminiky.

Přeji všem klidné a slunečné léto.

*Daniela Dostálíková
vedoucí zdravotního úseku*

AKTUÁLNĚ HLEDÁME

- Praktická sestra
- Všeobecná sestra

Info: info@domovurybnika.cz nebo +420 582 305 248

VÍCEMĚŘICKÉ DNY

III. ROČNÍK ČESKO - SLOVENSKÉ KONFERENCE

Ve dnech 2. - 3. 5. 2024 proběhl další ročník česko-slovenské konference VÍCEMĚŘICKÉ DNY pro poskytovatele sociálních služeb. Neskutečně ten čas letí. Nedávno jsme s lehkou obavou a nervozitou připravovali I. ročník a nyní je za námi již III. ročník, který jsme organizovali s větší dávkou sebevědomí. Každý ročník nás totiž posouvá dál a postupně se zdokonalujeme.

službách byly hlavními letošními tématy. Obojí je svým způsobem tabu, ale naši přednášející se toho nebáli a podělili se s námi o své zkušenosti, poznatky a odborné vědomosti, za což jim velice děkujeme. Probíhaly přednášky, panelové diskuse i workshop.

Slyšeli jsme dobré ohlasy od návštěvníků konference, což nás těší a přináší určitou satisfakci, neboť právě pro ně takovou akci pořádáme a chceme se vzájemně stále vzdělávat. Bez nich by to nemělo význam.

Celá akce probíhala v hotelu Central park Flora Olomouc, který je dokonale uzpůsoben konání konference. Bonusem pro návštěvníky byl nádherný výhled na Olomouc v 10. patře budovy, kde probíhal workshop. Návštěvníci se v mezičase mohli seznámit s našimi partnery,

kterí přijeli představit a reprezentovat své firmy. Hlavním partnerem byla společnost KVL GROUP s. r. o. Třešnickou na dortu byl galavečer s překvapením, kdy přišel kouzelník Tomasiano a všechny doslova okouznil svou mikromagií. Nechyběla ani tradiční hra na akordeon. O hudbu k tanci a poslechu se postarala kapela Galaxy. Druhý den konference dobíhaly odborné přednášky. Před obědem jsme se rozloučili a vydali každý svou cestou bohatší o nové informace a dojmy.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu III. ročníku konference VÍCEMĚŘICKÉ DNY. V termínu 24. – 25. dubna 2025 se bude konat IV. ročník konference.

Více informací a fotografií naleznete na našich sociálních sítích a webu.

Veronika Buriánková
aktivizační úsek

Pohled na sociálně zdravotní péči nejen v Domově u rybníka ve Víceměřicích

Ráda bych navázala na článek z prvního vydání Rybníčku roku 2023, ve kterém paní Blanka Novotná, popisuje začátky péče sester dominikánek v Ústavu pro slabomyslné ve Víceměřicích.

Od vzniku Ústavu pro slabomyslné ve Víceměřicích uplyne v červenci tohoto roku neskutečných 100 let. Během té dlouhé doby se nesčetněkrát měnily přístupy, postoje, metody a služby pro osoby, které vlivem svému zdravotnímu stavu a sociální situaci potřebují pomoc nás ostatních.

Už v 19. století měli obce povinnost zabezpečit potřebnou výživu chudým osobám, pomáhat v případě nemoci, poskytovat ošacení, obuv, otop, světlo, postarat se o výchovu chudobných dětí. Otevíraly se noclehárny a pomoc potřebným přicházela převážně od církve nebo od dobrodinců.

Po 1. světové válce začaly v obcích a městech vznikat chudobince, starobince, chorobince, které byly pod kontrolou ministerstva, jež hradilo jen část jejich nákladů. V tomto období, roku 1924 zakoupil řád sester Dominikánek od kněžny Matyldy Mettetnichové z Víceměřic zámeček za účelem zřízení Ústavu pro slabomyslné. Prvních 18 chovanců přijelo do Ústavu v říjnu 1924 ze Střelic a postupem času se kapacita zařízení začala navyšovat.

Za okupace v roce 1940 byly do Ústavu sváženi svěřenci i z jiných zařízení (nemocní z nemocnice Milosrdných bratří v Brně a z psychiatrické léčebny v Kroměříži). Je až neuvěřitelné, ale tou dobou žilo v ústavu 320 svěřenců. Tak jak se můžeme dozvědět z historických záznamů, tak 2. světová válka přinesla celkově úbytek ústavů. Všechny patřily státu a převážná většina řádových sester musela tato zařízení opustit. Vznikaly domovy důchodců, kam byli umísťováni lidé s handicapem, vznikaly penziony pro důchodce, rehabilitační ústavy a stacionáře. Zdravotně postižené osoby byly umísťovány do zařízení „mimo civilizaci“. Doba s sebou nesla neosobní přístupy, bydlení bylo společné pro více osob najednou. Péče pro potřebné byla takzvaně v „plenkách“.

Teprve 90. léta přinesla nový pohled na sociální a zdravotní oblast. Kladla vyšší nároky na zkvalitnění sociálně zdravotní péče, „polidštění“ služeb, rozvoj zejména v terénní oblasti, decentralizaci - přenesení pravomocí na územní celky a vznik široké sítě sociálních a zdravotních zařízení.

Jistě jsou mezi námi tací pamětníci, kteří si ještě dobře vzpomenou na to, že v minulosti byla péče striktně dělena na zdravotní a sociální. Zdravotní a lékařská péče byly zajišťovány prostřednictvím zdravotnických zařízení a různých léčeben. Naopak sociální situace byla v režii domovů, ústavů, chudobinců a dalších sociálních zařízení.

Každá doba je něčím výjimečná, nese s sebou pokrok, inovace, ale má i svá úskalí. Postupem času zjišťujeme, že tak jak se mílovými kroky ubírá kupředu technika, tak se ruku v

ruce zdokonaluje medicína a lékařské obory. Farmacie se stala součástí snad každého člověka a přispívá k zvyšování úrovně života.

Velkým převratem se stal rok 2007, kdy vzešel v platnost zákon č. 108/2006 o sociálních službách. Konečně by se dalo říci, že sociální oblast dostala nějaký směr. Byla nastavena kritéria a standardy pro práci se zdravotně postiženými, probíhala registrace nových sociálních služeb a byly kladeny důrazy na humánní přístupy, uspokojování potřeb a poskytování služeb dle potřeby.

Stalo se „normální“, že na ulicích v obchodních centrech i v dopravních prostředcích se pohybují lidé, kteří se nějakým způsobem odlišují od ostatních. Modernizace přinesla nová transportní zařízení a kompenzační pomůcky. V pozadí nezůstal ani automobilový průmysl. Dnešní automobilky jsou schopny se svým sortimentem vozů přizpůsobit zdravotnímu omezení a umožnit přepravu a seberealizaci i osobám se zdravotním postižením.

Začaly se měnit pohledy na skupiny osob se zdravotním postižením a seniory. Jistě neopomeneme zdůraznit, že byrokracie zaujímala a stále zaujímá přední místo v legislativě. Dnes si již stěží dokážeme představit sociální a zdravotní služby bez počítačové technologie a programování.

Propojení zdravotně sociální péče je jedním z dlouhých, nekončících a stále zdokonalujících se procesů. Když se zamyslíme a položíme si jednoduchou otázku: Co potřebuje člověk k tomu, aby se cítil relativně dobře? Potřebuje mít pod kontrolou svoji zdravotní a sociální situaci. Svoje zdraví a své potřeby, životní stránku. Tedy být zdravotně a sociálně v pohodě. **A toho lze dosáhnout pouze skloubením zdravotních a sociálních pohledů a postojů na péči o zdravotně postižené osoby a seniory.**

Tak jak jsem v úvodu uvedla, od prvotní péče v Domově u rybníka ve Víceměřicích do současnosti uplynulo dlouhých 100 let. **Chtěla bych touto cestou popřát Domovu u rybníka ve Víceměřicích, aby stále zastával přední místo mezi poskytovateli sociálních služeb v Olomouckém kraji, a aby se stal nejen domovem, ale i jistotou pro všechny, kteří jeho služby budou v příštích sto letech potřebovat.**

zdroj informací: knižní publikace vydaná obcí Víceměřice – Obec Víceměřice

Mgr. Bc. Markéta Pučanová, DiS., MBA
vedoucí Domova pro seniory
zástupce ředitele

Propojení generací

V letošním roce jsme nově navázali spolupráci s MŠ Víceměřice. Jsme toho názoru, že děti a senioři se mají navzájem hodně co učit. Děti se učí např. toleranci, trpělivosti a úctě ke stárům. Také jim to pomůže při socializaci. Senioři v přítomnosti dětí pookřejí a na tvářích se jim rozzáří ten nejkouzelnější úsměv, jaký jsme od nich kdy mohli vidět. To nás velice hřeje u srdce.

Naším cílem je, aby se tu uživatelé cítili jako doma a právě tyto momenty je zase na chvíli domů vrátí. Toto generační propojení nám přijde jako dobrý nápad a nese to své ovoce. Babičky, dědečky i děti to velice baví, a to je hlavní. Navíc je to pro obě strany přínosné a vidíme na vlastní oči, že to má smysl.

Společně si například upekli velikonoční perníčky a naše moudré babičky u toho předávaly dětem své rady. Když děti přišly našim seniorům zaspívat a přednést, co se ve školce naučily, měli z toho velkou radost a moc je to potěšilo.

Také jsme společně uspořádali turnaj ve hře „Člověče, nezlob se“. Hráči byli rozděleni do dvou skupin. Týmy byly smíšené, takže v každém z nich byly dvě děti a dva senioři, respektive seniorky. Ostatní babičky a dědečkové se přišli alespoň podívat a povzbuzovat. Někteří plnili důležitou úlohu „podavače“ kostek. Herní bitva to byla nemilosrdná a skóre bylo opravdu těsné.

Děti se snažily, seč jim síly stačily, ale babičky se rozhodně nenechaly zahanbit. Všichni si potrénovali sportovního ducha, barvy, počty a soutěživou náladu. Děti se musely naučit i prohrávat, což někteří mohou nést malinko hůře, ale byly velice šikovné a s prohrou se popasovali všichni hráči statečně. V obou týmech zvítězili chlapci a poražení si mezi sebou podali ruce.

Všichni se velice dobře bavili, děti si rády s babičkami zahrály a babičky se na chvíli vrátily o pár let zpět. Zkrátka s našimi seniory umíme i cestovat časem, protože s dětmi omládli.

Tato spolupráce se velice rychle uchytila a přináší pozitiva všem zúčastněným. Těšíme se na další společné akce a projekty.

Veronika Buriánková
aktivizační úsek

Dění v Domově pro osoby se zdravotním postižením

Vážení čtenáři,

dovolte mi seznámit vás s děním v Domově pro osoby se zdravotním postižením za první pololetí roku 2024.

Podařilo se nám dokončit opravu podlah na 7. oddělení, kde nám firma Podlahy Poker pana Prášilíka zrenovovala staré podlahy i schodiště. Práce probíhaly za plného provozu a stálo to nemalé úsilí pracovníků 7. oddělení i pomoci pracovníků provozního úseku při stěhování nábytku. Všechno se zvládlo a prostory pokojů i chodeb jsou hned veselejší.

Pracovnice měly možnost zúčastnit III. ročníku česko-slovenské konference Víceměřické dny v hotelu Flora v Olomouci i Posezení se zaměstnanci k výročí 100 let od vzniku organizace ve Sportovně relaxačním centru v Nezamyslicích. Obě akce měly úspěch a všichni zúčastnění si je užili.

Pro uživatele pracovníci aktivizačního úseku přichystali mnoho úžasných akcí, např. Maškarní rej, Sportovní dopoledne, Pepíkovský turnaj, Vynášení Morany a Jarní zábavu, kam přijely i slečny z Klentnice.

V rámci Dne země uživatelé vyrobili a také rozvěsili hmyzí domečky, na kterých pilně pracovali několik týdnů. Koncem dubna se v Prostějově konal Den ze složkami IZS, kde samozřejmě pánové nemohli chybět. Nejvíce je zaujaly ukázky policejní výzbroje, hasičské a záchranářské výbavy aut a měli možnost nechat si nasadit pouta od vězeňské služby a posedět si ve „vězení“. Již tradičně se v parku Domova pálily čarodějnice. Pravidelně jezdí na výlety, naposled to bylo ZOO ve Vyškově. Pečlivě nacvičovali na sportovní hry v Zubří, kam odjeli začátkem června.

V jarním období si uživatelé 9. a 6. oddělení vysadili květiny do truhlíků. Tuto činnost mají velmi rádi a po celou sezonu se o květiny starají.

Je před námi čas prázdnin a proto mi dovolu popřát vám krásné slunečné dny plné pohody a odpočinku.

Blanka Novotná
vedoucí Domova pro osoby se zdravotním postižením

Setkání odborné sekce aktivizačních pracovníků Domovů pro seniory a Domovů pro osoby se zdravotním postižením Olomouckého kraje

Dne 12. června 2024 se v košíkářské dílně Domova konalo setkání sekce aktivizačních pracovníků domovů pro seniory a domovů pro osoby se zdravotním postižením. Setkání se zúčastnilo 27 pracovníků z 11 organizací Olomouckého kraje.

Přivítání všech účastníků se za Domov ujali Vít Fialka a Bc. Jiřina Jurasová. Na jejich úvod navázala Mgr. Helena Vránová, ředitelka Centra sociálních služeb Prostějov, která hned z kraje poděkovala všem aktivizačním pracovníkům za jejich užitečnou a často podceňovanou práci a vyzdvihla jejich um zabavit a zaujmout seniory v zařízeních.

Málokdo si totiž uvědomuje, jak je tato práce důležitá, byť se může jevit jako zbytečná. Není tomu tak. Koho by bavilo jen sedět či ležet a koukat na televizi nebo hůř, do zdi? To, že jsou senioři v Domově neznamená, že jsou tu odloženi a odsouzeni k nudě.

Starali se o nás celý život a postarání se jim o zábavu je jen malou oplátkou za to, co vše oni obětovali svým dětem a rodinám. Aktivizační pracovníci přináší seniorům radost ze života do každého všedního dne podzimu jejich života. Stárí neznamená rezignaci na život. I senioři mají své zájmy a sociální potřeby, které tito pracovníci plní. Je to jejich krásné poslání a paní Vránová jim za to náležitě poděkovala hezkými slovy.

Starali se o nás celý život a postarání se jim o zábavu je jen malou oplátkou za to, co vše oni obětovali svým dětem a rodinám. Aktivizační pracovníci přináší seniorům radost ze života do každého všedního dne podzimu jejich života. Stárí neznamená rezignaci na život. I senioři mají své zájmy a sociální potřeby, které tito pracovníci plní. Je to jejich krásné poslání a paní Vránová jim za to náležitě poděkovala hezkými slovy.

Po tomto krásném úvodu, který byl až dojemný, se účastníků ujala paní Dana Sohrová, která pro ně připravila workshop rozdělený do dvou částí.

Prvním tématem byla výroba letní dekorace formou Decoupage s drátkováním. Druhé téma se věnovalo výrobě věnce ze zelených klásků. Obě části měly úspěch a všechny to moc bavilo. Příjemným zpestřením byla krátká procházka k našemu rybníku, kde si mohli vlastnoručně nasbírat komponenty na věnec.

Dalším vítaným bodem programu byla diskuse, během které si aktivizační pracovníci vzájemně vyměnili zkušenosti a nápady ze svých organizací tak, aby ostatní načerpali nové poznatky, které odteď mohou uplatňovat ve své praxi.

Účastníci setkání měli také možnost nahlédnout do naší košíkářské a keramické dílny, kde si mohli zakoupit hotové výrobky, jako jsou tradiční košíky, oplétané lahve, pletené tácy, keramické dekorace, nádoby, zápichy do květináčů, a další.

Program setkání završila procházka parkem s prohlídkou mini zoo, které se zhostil vedoucí provozního úseku, pan Jan Kubíček. K vidění zde jsou zebřičky ve voliére, dále ovce, kozy a nejnovějšími přírůstky jsou poníci jménem Amálka a Číro, kteří jsou zároveň zlatým hřebem naší chovatelské sbírky.

Přeji všem zaměstnancům Domova u rybníka příjemné prožití letních dnů.

Tato setkání jsou velmi oblíbená pro svůj přínos a zábavnou formu předávání zkušeností. Vzdělání je důležité a v našem oboru to platí dvojnásob. Navíc se všichni příjemně uvolní při workshopu v přátelském kolektivu a spojí se tak ono kýžené příjemné s užitečným.

Červnové setkání se nám vydařilo a zanechalo v nás příjemný pocit. Se všemi účastníky jsme se rozloučili v milé atmosféře a již nyní se těšíme na další setkání.

*Bc. Jiřina Jurasová
vedoucí aktivizačního úseku*

Výšlap na Svatý Hostýn

V loňském i v letošním roce k nám do Domova nastoupilo mnoho nových zaměstnanců, jak do pozice přímé péče, tak i na aktivizaci a na pozici pracovnice úklidu. Každý z nás je jedinečný, máme různé vrtochy a povahové rysy. Stále je potřeba utužovat kolektiv, hlavně u pracovníků, kteří se sami starají o nemocné. Kolektiv Domova se zvláštním režimem je momentálně největší v našem Domově a je zde 46 zaměstnanců (pracovník přímé péče, pracovník úklidových prací a pracovník aktivizace). Někteří se obden nebo denně potkávají na svých úsecích, a proto jak já říkám, je velmi důležité, aby mezi zaměstnanci fungovala „dobrá chemie“. V práci trávíme spoustu času a není nic lepšího, když se do „práce“ těšíme a mezi svými kolegy najdeme i přátele, kterým se můžeme svěřit se svým tajemstvím anebo aspoň „vyplakat na rameno“.

Proto mě napadlo na utužení kolektivu a začlenění nových zaměstnanců do kolektivu udělat si neformální setkání. V březnu jsem navrhla zaměstnancům, co kdybychom si udělali výšlap na Svatý Hostýn. Někteří se na tento návrh netvářili, ale většina byla nadšena. Bohužel

v letošním roce nám veškeré příspěvky na firemní akce nebyly povoleny a i přesto se našli zaměstnanci, kterým to vůbec nevadilo. Začali jsme společně pracovat na zajištění této akce. Zaměstnanci přicházeli s nápady, jak pořešit pití, jídlo a ostatní věci s tím spojené. Dokonce se našli sponzoři této akce a společnými silami jsme mohli zajistit krásné setkání s názvem „Výšlap na Hostýn“.

Svaté místo, které jsme navštívili a spojili s grilováním kýty, grilovaným hermelínem s ananase a brusinkami, výbornými vdolečky a úžasnou kokosovou roládou a hlavně dobrým pitím v nás určitě zanechalo krásné vzpomínky. Tolik smíchu a dobré nálady jsem s kolegy z práce již dlouho nezažila. Každý se bavil podle svého a našel si svou formu zábavy. Fotografie myslím mluví za vše. Když máte kolem sebe dobrou partu lidí a tu nejvzácnější rodinu jakou jste si mohli přát „**jde všechno**“.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zaměstnancům, kteří nám pomohli v zajištění služeb, protože bez nich by takhle úžasná akce být nemohla. Věřím, že „Výšlap na Hostýn“ se stane tradicí Domova se zvláštním režimem a budu se těšit na další rok.

*Jindřiška Kouřilová
vedoucí Domova se zvláštním režimem*

Sportovní hry Zubří

Opět po roce jsme navštívili rekreační středisko v Zubří při příležitosti konání 48. ročníku sportovních her pro hendikepované sportovce. Tento ročník pořádal domov Horizont Kyjov, který připravil sportovní a kulturní program na celých pět dnů konání této akce. Počasí sportu přálo, proto si závodníci odvezli několik medailí za své výkony.

Vít Fialka
PR a kontakt s veřejností

Ekonomický úsek

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

ani jsme se nenadáli a půl roku už je za námi. Podívejme se tedy, co se za tu dobu na ekonomickém úseku událo. V první řadě musím poděkovat všem zaměstnancům organizace za pomoc při roční inventarizaci, tuhle podstatnou část uzávěrkových operací neuděláme bez pomoci ostatních. Dále bych chtěla poděkovat mému úseku za včasné a rychlé zvládnutí roční uzávěrky. Víím, že je to vždy hodně psychicky náročné, ale vy jste všichni moc šikovní a zvládáte tuhle náročnou práci na jedničku.

Jinak v našem týmu došlo k jedné podstatné změně – odešla dlouholetá zaměstnankyně Bc. Tereza Mrkvová, MBA. Bohužel se odstěhovala a našla si práci blíže svému bydlišti. Sice nás to dost mrzí, ale takový je život. Tímto jí ještě jednou děkuji za dosavadní spolupráci a přeji, ať se jí v novém místě daří. Po výběrovém řízení máme novou kolegyni, a to Danu Sohrovou. Doufám, že se u nás dobře usadí, práce ji bude bavit a půjde jí bez chyb pěkně od ruky.

Další moje poděkování patří celému osazenstvu naší kuchyně. Myslím, že úroveň stravování je zase o něco lepší a určitě se budeme snažit v tom pokračovat. Stále je co zlepšovat a doufám, že nás naši kuchaři překvapí nějakým novým receptem. I zde totiž došlo k nějaké obměně kolektivu a snad nám to tak už zůstane na delší dobu.

Poslední významnou událostí v tomto pololetí bylo VI. setkání ekonomické sekce Krajské organizace APSS ČR, jejíž předsedkyní mám tu čest být. Toto setkání proběhlo dne 13. 6. – 14. 6. v příjemném prostředí hotelu Allvet Drnovice. Tentokrát paní lektorka Ing. Andrea Hošáková měla 36 posluchačů z různých

organizací. Moc jí děkuji, že jsme se mohli dozvědět zase něco nového, co nás posune dále v naší práci. Věřím, že si každý z tohoto setkání odnesl nějaké poznatky a těším se na 7. setkání ekonomické sekce, které se uskuteční 14. 11. 2024 na Krajském úřadě Olomouckého kraje.

Myslím, že za pololetí už jsme toho zvládli dost, tak uvidíme, co nám přinese ten další půlrok. Přeji všem krásné léto a hodně odpočinku, ať načerpáme síly na další práci.

*Ing. Pavla Václavíčková
vedoucí ekonomického úseku
zástupce ředitele*

Nové přírůstky zoo koutku, vodní prvky a parkoviště

Na jaře tohoto roku se podařilo do úplně nového výběhu našeho minizoo umístit dva poníky. Jedná se o plemeno Shetland pony. Toto plemeno pochází ze Shetlandských ostrovů, kde bylo chováno převážně pod širým nebem a na velmi chudé pastvě, proto je dost odolný. V zimě mu narůstá hustá srst, která ho chrání před sněhem a mrazem. Na svůj malý vzrůst se jedná o silného a houževnatého koně. Z nezaměnitelných exteriérových znaků je to především ušlechtilá malá hlava s bystrými očima. Dobře nasazený a osvalený krk s hustou a mnohdy dlouhou hřívou přechází v silné široké plece. Prostorný až sudovitý hrudník, výrazný kohoutek a pevná bedra jsou také výraznými plemennými znaky. Silné korektní končetiny s dobrou holení mu umožňují pohyb i po skalnatém terénu a v jinak nedostupných lokalitách.

Shetlandský pony se využíval v minulosti při práci v dolech, kde tahal těžké vozíky. V současnosti již nemusí vykonávat tak náročnou práci. Používá se k výcviku těch nejmenších jezdců, k chovu i pro drobné zemědělské práce, a proto si našel ve světě mnoho oblíbenosti u chovatelů, kteří oceňují jeho kvality.

V Domově bude využíván pro kontakt se seniory, kdy pouhá blízkost tohoto nádherného zvířete zvýrazní obyčejné plynoucí dny a dodá jim nový rozměr. Popřejme proto našim poníkům Amálce a Čírovi mnoho zdraví a dlouhých let pro potěšení malých i velkých.

Po rekultivaci prostranství mezi 6., 7. a 9. oddělením vznikl nový vodní prvek provázaný mlatovými chodníčky. Vodní systém se skládá z vyvěrajícího prameniště a malého potůčku, který probublává do jezírka umístěného pod ním. Celý vodní koloběh je poháněn čerpadlem. V jezírku plavou červení Koi kapři. Tento druh kaprů pochází z Japonska, ale první křížení tohoto druhu ryb zaznamenali již Číňané před 2000 tisíci lety.

V parku Domova mezi kapličkou a plochou pro posezení byla umístěna fontána. Vodní efekt vyvěrajícího pramene doprovázený charakteristickým zvukem, dokresluje prostor pohodlí a relaxace. Stačí si jen sednout, a třeba i zavřít oči, abyste se náhle ocitli všude tam, kde budete chtít.

Prostory před prádelnou a prostranství u sklepů dostaly finální podobu. Vznikla tu kruhová točna, která navazuje na novou příjezdovou cestu od zadní brány do areálu Domova. Na tuto opravenou plochu jsme navázali terénními úpravami a byl tu založen nový trávník. Co se týká prostoru od brány směrem do obce, byla zde zbudována asfaltová příjezdová cesta, po jejíž straně vzniklo nové parkoviště pro zaměstnance. Také v těchto prostorách do budoucna počítáme s vybudováním plnohodnotné vrátnice, které budeme využívat k příchodu do organizace.

*Jan Kubíček
vedoucí provozního úseku*

Psaní od srdce

Už jste slyšeli o projektu Psaní od srdce? Jedná se o projekt Diakonie ČCE společně s TV Nova a smyslem je udělat radost opuštěným seniorům a propojovat generace, o což se snažíme i my v Domově u rybníka, ale trochu jiným způsobem.

"Chceme upozornit na to, že senioři často zažívají samotu a ubývající sociální kontakty, a přitom mají mnoho zkušeností a zážitků, často i aktivní zájem o své okolí. Psaní od srdce nabízí také příležitost navázat nové vztahy a zase jednou, u někoho možná poprvé v životě, poslat rukou psaný dopis." Takto zní oficiální popis.

Letos proběhl již druhý ročník, my se ale zapojili poprvé. Proto k nám doputovaly pouze tři dopisy. Chtěli jsme si nejprve vyzkoušet, jak celý projekt funguje a jaký bude mít vliv na naše seniory. A je to opravdu úžasné. Doufáme, že příště se zapojíme ve větším rozsahu.

Sledovat, jak dychtivě otevírají svůj dopis a s úsměvem čtou ručně psané řádky, bylo velice hezké. Dopisy byly i krásně vyzdobené a obsahovaly obrázky, fotografie či samolepky.

Je to projekt, který se dotkne srdce každého z nás a provází ho úžasná myšlenka, a to opravdu nezůstat sám a nebýt zapomenut. Skutečně přináší radost a spojuje osoby, které by o sobě jinak asi nikdy nevěděly.

Zapojují se organizace a domovy z celé republiky. Na druhou stranu se může zapojit každý a napsat svůj vlastní dopis pro seniora, kterého si vybere. Můžete poslat i malovaný obrázek, zkrátka to, co se vejde do obálky a udělá opuštěné osobě radost a potěší oči i srdce. Dokonce se zapojily i celé třídy ze základních škol.

Ne každého užije na psaní či kreslení a přesto by chtěl pomoci. I taková možnost tu je. Lze přispět finančním darem.

Psaní dopisů je v letošním ročníku ukončeno, ale finanční sbírka stále běží a je možné se zapojit. A my se těšíme na další ročník a krásné dopisy.

Veronika Buriánková
aktivizační úsek

Domov se zvláštním režimem v obrazech

Na podnět vedoucí Domova se zvláštním režimem, paní Jindřišky Kouřilové, vznikly tyto krásné fotografie. Fotografie znázorňují téměř veškerou péči, kterou uživatelům věnujeme. Můžete tak nahlédnout do naší každodenní rutiny. Mimo podávání stravy či pomoci s hygienou, uvidíte i péči o zevnějšek při manikúře, pedikúře, návštěvě u kadeřnice, pravidelné holení, ale také volnočasové aktivity a pobyt na čerstvém vzduchu. Díky naší šikovné kolegyni, paní Kateřině Snídalové, tyto fotografie nezachycují pouze surovou podobu těchto aktivit, ale mají duši. Jelikož i my vkládáme duši i srdce do naší práce. Černobílá barva jim dodá patřičnou hloubku. Sami se o tom můžete přesvědčit. Pozastavte se u každé z nich a vnímejte jejich atmosféru. Každý si tam můžete vložit vlastní pocit, který při pohledu na tyto scény aktuálně cítíte. Je důležité vědět, že senioři nejsou jen staří lidé, kteří jsou na obtíž. Žádný člověk nesmí být nikdy nikomu na obtíž. Celý život věnovali svým rodinám, práci a my jim tuto péči chceme oplatit, aby prožili důstojný podzim svého života. Sami jednou budeme na jejich místě. Jak se budete chtít cítit Vy? Zbývá jen říct „Člověče, postůj!“.

*Veronika Buriánková
aktivizační úsek*

Alzheimer...jen tak se nedáme

Jsme Vám oporou

Ruce, které pečovaly, zaslouží péči...

Propojujeme generace

Švihák lázeňský

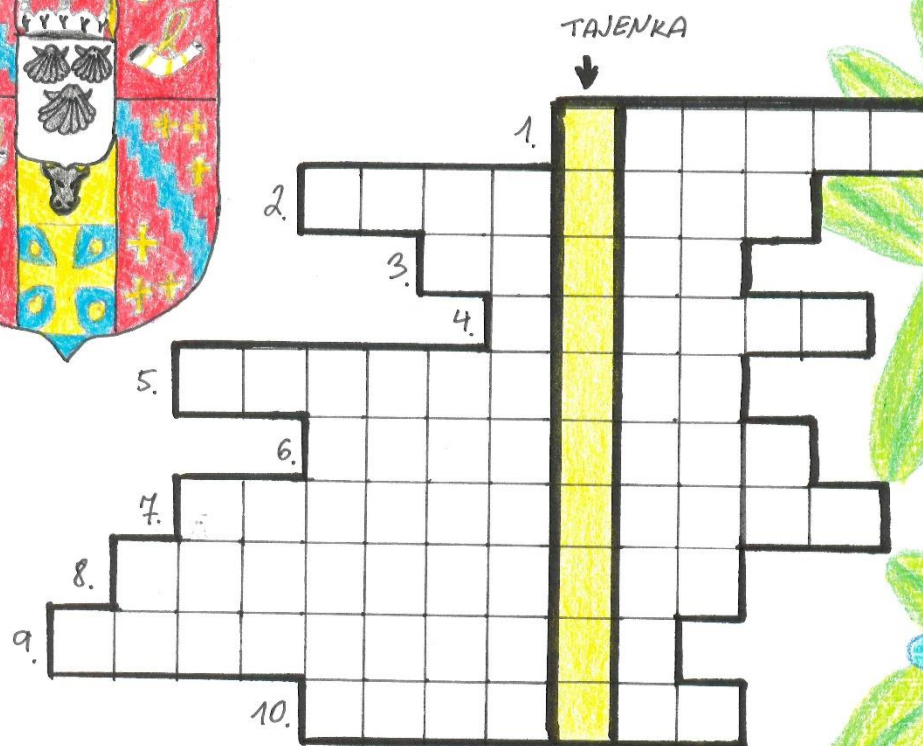
Dobrou chuť, babičko

Křížovka

1. Jezdil u nás při otevření nové budovy DŽR...
2. Jak se jmenuje náš časopis?
3. Světice, která noci upije...
4. Křestní jméno našeho pana ředitele...
5. Na jakou chorobu se specializuje Domov se zvláštním režimem?
6. Modrá květinka rostoucí v lesích a na březích vody...
7. Jakou u nás máme rukodělnou tradici?
8. Jaký šlechtický rod byl posledním vlastníkem našeho zámku?
9. Který úsek zajišťuje uživatelům program a zábavu?
10. Jaké (kolikáté) výročí slaví naše organizace v roce 2024?

Veronika Buriánková
aktivizační úsek

PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ VŠEM, KTEŘÍ SE PODÍLELI NA TOMTO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE RYBNÍČEK

Domov u rybníka Víceměřice,
příspěvková organizace
Víceměřice 32
798 26 Víceměřice

+420 582 305 240, info@domovurybnika.cz

www.domovurybnika.cz

Korekce textu:

Grafika a obsahové složení:

Tisk:

Ing. Pavla Václavíčková

Vít Fialka

Jan Pospíšil, ATRIUM, Prostějov

www.fotopospisil.com

fotopospisil@volny.cz

Uveřejněné fotografie v tomto vydání časopisu byly pořízeny s písemným souhlasem dotčených osob.

Za uvedené články si odpovídají autoři sami a nemusí se vždy ztotožňovat s názory ostatních.

